

13.36x33.34	הזמן הידוק	עמוד 17	63932171-2
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציוונו - 80790			

דעת ייחד

амנסיסיפציה, ליברליזם, סוציאליזם, וציונות

מיועדים להגדר לארגנטינה על פי תכניתו של
הברון היהודי גרמני הירש.

2. מואב להשתלבות לאומית פוליטית סוציאלכלית בארץות המוצא באירופה

התסיסה הסוציאליסטית בעקבות חותמת קרל מרכוס, משכה צעירים יהודים רבים רבים להציג את כוחות סוציאליסטים וסוציאל דמוקרטיים בארץות מוצאים, למלחמה פוליטית למען סדר חברתי חילוני חדש אשר יונק שוויון זכויות ללא הפרדה דת גזע ומין. צעירים יהודים רבים הציגו לתנועות הנלחמות להשתלבות וקרמה בארץ מוצאים.

3. הצטרפות אל התנועה הציונית בהנהגתו של הרצל במטרה להגשים את חזון

מיועוט של נוער יהודי הצטרף לרעיון הרדיוקלי של שימוש הציונות ברעיונות סוציאלי-דמוקרטיים וברעיונות של תקומה העם היהודי תוך חורה לעוברת האדמה בארץ ישראל. וה' בקוטה בארץ ישראל כמדינה היהודית העתידה לקום רחתה את נתיתתו של הרצל לאם את רעיון "אוגנדה" אשר הוצע לו על ידי הבריטים כתחליף לארץ ישראל. טירוף הפוליטי במאה ה-19 בראשית המאה העשרים, יצרו את המנוף לציונות המעשית: זו שלא הלהה ולא הצטרכה אל המהפהקה הרוותה, עברה את המאורעות הקשים העלייה הראשונה, עברה את המאורעות הקשים של מה"ע הראשונה בארץ ישראל, תוך תפיסת מנהיגות, ופתחה בתנועת היישובות קיבוצית ומוסבית תוך הקמת הסתדרות עובדים, חברה העובדים, כוח מגן עברי, העפלה לא ליגלית, מואב פוליטי - פעולות חיוניות להגשמת רעיון המדינה העברית בארץ ציון וירושלים. מה"ע השניה בה נטבחו 6 מיליון יהודים באירופה בסי ססה את התוכנה כי הקיום היהודי אם חילוני ואם רתי ישוק אך ורק בمولצת ההיסטוריה, חרב העובדה שבתום מה"ע השניה נוצרה תוכנה ונטיה דמוקרטיבית המאמינה בקיום מדיניות המ' בסוסות על אינטגרציה אנתנית (ארה"ב, קנדה, אוסטרליה, ועוד). מדינת ישראל כמה מתוצאת מעשי החלוצים בארץ ישראל, וכן מתוך הכרת העמימות בגבולות והאומות ומרובית האומות בתוכנה של האחוות היהודים בא"י כمولצת תוך שבאיירופה מתקיים טבח עם היהודי. האומות הכירו במדינה יהודית המתחלקת בטריטוריה שסמכה מערב לירדן עם הפליטנים ושבה הארץ התנגדות מנהיגי הפליטנים ומדינות ערביות להחלטת החלוקה הובליה למלחמה ול"נכבה" שהייתה מנת חלום של ערבי פלסטין. מדינת ישראל הייתה היהיתה לעובדה - מדינה המאלצת כמחצית מבני העם היהודי בעולם תוך שכ-25% מאורחיה הם ערבים פלסטינים. המצב אליו נקלענו לאחר מלחמת ששת הימים - מצב שבטעוי לא השכילו שני העמים היושבים ממזרח לירדן להגיע להסכם אי-לוחמה, תוך שאנו ממשיכים לשולט עמו כובש על הפליטנים, מעמיד בידימה קשה את המפעל הציוני. חובתנו לחי צור שווון זכויות אורח מלא לערבי ישראל ולחתור להיפרדות לשתי מדיניות המקומות או ללחמה ובמהשך שלום מכבר ומוכבר, וזאת למ' עננו ולמען הדורות הבאים.

עמימות קופר

ה קשיים באיחוי הקרים הדתיים השבויים בתים והאתניים במוחה התיכון, וההרחק המנטלי בארץות הסובבות אותנו, ובונס'ר דמוקרטי ליליברלים דמוקרטי וסוציאל-

לכל האנטגוניזם קשה הפתרון בין העם ביב' שראל לעם הפלסטיני, מציף מפעם לפעם את השאלה, האם הרעיון הציוני היה וודנו מבטא את הדרך הנכונה המוסרית והמוסכמת אשר תיציר קיום עברי בר קיימת במלחת ההיסטוריה רית לנו ולדורות הבאים.

לענין זה علينا לסקור בנסיבות את

החולפות שעמדו בפניינו במאה וחמשים

השנתיים האחרונות.

התנועה הציונית הממוסדת נולדה בסופה של המאה ה-19 כתוצאה הגותו ויומתו הפ' עיליה של העיתונאי היהודי מוניה - תאודור הרצל. הרצל נושא מן הליברליזם המערבי רב אירופי כולם רעיון פוליטי המשלב את רעיוןות האמנציפציה עם רצון הקיום היהודי באירופה הנוצרית. תקוות היהודים לשווון זכויות מכבר ומוכבר נתקלה במחסום הדרות הקדומות - האנטישמיות.

באירופה המערבית במאה ה-19 צמחו הוגי רעות, אמנים, ווגם פוליטיקאים ממוצא יהודי, מהם יהודים מתבוללים ויהודים רפורמיים, וחילונים השומרים על יהודיהם (רויד ריידן, קרל מרקס, בנג'מין דירଉאל, משפחות רוט-שילר, הברון הירש, פרידריך לסל, רוזה לוכי סמברוג ועוד). חרב הימצאים של אישים אלו במרכזי החיים המודרניים הפוליטיים והקדמיים במערב אירופה, האוירה האנטישמיות לא פסה - המוני האזרחים המשיכו לראות בייהודים מייעוט מתبدل, הח'י מניצול דלת העי' מים האירופיים.

היחסות המונרכיה הפיאודלית הגודלה במורחה אירופה - רוסיה הצארית, והתקומות הסוציאלכלליות השפכו את הקהילה היהודית הגודלה ביותר להעתמאות ולפרעות. היותם של היהודים בני חסות של האצולה המתפורה השפה אותם כשייר לעוזיאל במצבים של ספר מרדי עמי של קבוצות אתניות בממלכת הצאר הרוסי. השתתפות צעירים יהודים בתנועות פוליטיות שמאליות עוררה את חשד המשטר טרה החשאית של שלטון הצאר הרוסי באשר להשתתפות צעירים אלו בפעולות קשר נגיד השלטון, ואכן בין מארגני המהומות הסובייטיות ברוסיה ניכר מספרם של היהודים ציאלייסטיות (לנין, טרוצקי, קמניניב, זינובייב....).

בשליה המאה ה-19 עמדו בפניו כ-5 מיליון יהודים ארצות מורה אירופה שלוש חלופות עי' קריות:

1. הגירה אל ארצות ההגירה בעברו השני של האוקיאנוס

מרבית המהגרים היהודיים הצעירים נשאו פניהם לפונן אמריקה - המרינות אשר הנהיגו את הסדר החברתי הבריטי, בהיותם מושבות בריטיות לשעבר. משחצטצמו אפשרוויות ההגירה לארכז אגן, פנו מהגרים היהודיים אל ארגנטינה ובrazil, ובמהשך לדרום אפריקה ואוסטרליה. 200 אלף מהגרים יהודים היו